

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 6 grudnia 2006 r. (18.01)
(OR. nl)**

16382/06

LIMITE

**CRIMORG 194
ENFOPOL 216
MIGR 172**

NOTA

Od: Sekretariat Rady
Do: Delegacje
Dotyczy: Konwencja z Prüm

W załączniku delegacje otrzymują tytułem informacji tekst konwencji zawartej między Królestwem Belgii, Republiką Federalną Niemiec, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów i Republiką Austrii w sprawie intensywniejszej współpracy transgranicznej, szczególnie w walce z terroryzmem, przestępczością transgraniczną i nielegalną migracją.

Konwencja została podpisana przez umawiające się strony w dniu 27 maja 2005 r. w niemieckiej miejscowości Prüm.

Konwencja

pomiędzy

Królestwem Belgii,
Republiką Federalną Niemiec,
Królestwem Hiszpanii,
Republiką Francuską,
Wielkim Księstwem Luksemburga,
Królestwem Niderlandów
i Republiką Austrii,

w sprawie

intensywniejszej współpracy transgranicznej,
szczególnie w walce z terroryzmem, przestępczością transgraniczną
i nielegalną migracją

Wysokie Umawiające się Strony niniejszej Konwencji — państwa członkowskie Unii Europejskiej,

Z uwagi na to, że w obszarze swobodnego przepływu osób jest ważne, aby państwa członkowskie Unii Europejskiej zacieśniły współpracę i dzięki temu mogły skuteczniej walczyć z terroryzmem, przestępczością transgraniczną i nielegalną migracją,

W dążeniu — bez uszczerbku dla postanowień Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz w imię dalszego rozwoju europejskiej współpracy — do tego, by odegrać pionierską rolę w tworzeniu możliwie wysokiego standardu współpracy, zwłaszcza dzięki lepszej wymianie informacji, szczególnie w dziedzinie walki z terroryzmem, przestępczością transgraniczną i nielegalną migracją, oraz by dać wszystkim innym państwom członkowskim Unii Europejskiej możliwość uczestniczenia w tej współpracy,

W dążeniu do tego, by postanowienia niniejszej Konwencji włączyć w system uregulowań prawnych Unii Europejskiej i dzięki temu poprawić wymianę informacji w Unii Europejskiej, szczególnie w dziedzinie walki z terroryzmem, przestępczością transgraniczną i nielegalną migracją, oraz stworzyć ku temu niezbędne warunki prawne i techniczne,

W trosce o poszanowanie praw podstawowych wynikających z Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz z konstytucyjnej tradycji wspólnej zainteresowanym państwom, a zwłaszcza ze świadomością, że warunkiem przekazywania danych osobowych innym Umawiającym się Stronom jest to, aby otrzymująca je Umawiająca się Strona zapewniła im racjonalny poziom ochrony,

Z uwagi na to, że bez uszczerbku dla obowiązującego prawa krajowego należy zapewnić odpowiednią kontrolę sądową nad postanowieniami zawartymi w niniejszej Konwencji,

W dążeniu do tego, by niniejszą Konwencję uzupełniać kolejnymi porozumieniami i przez to umożliwić zautomatyzowane przeszukiwanie danych w innych odnośnych rejestrach, jak dalece jest to konieczne i racjonalne w intensyfikowaniu współpracy transgranicznej,

uzgodniły, co następuje:

Rozdział 1

Część ogólna

Artykuł 1

Podstawowe zasady Konwencji

1. Umawiające się Strony zawierają niniejszą Konwencję z myślą o tym, by zintensyfikować współpracę transgraniczną, a zwłaszcza wzajemną wymianę informacji.
2. Współpraca ta nie narusza prawa Unii Europejskiej, a każde państwo członkowskie ma możliwość przyłączyć się do niej zgodnie z niniejszą Konwencją.
3. Współpraca w ramach niniejszej Konwencji ma służyć opracowywaniu inicjatyw propagujących europejską współpracę w dziedzinach określonych w niniejszej Konwencji.
4. W terminie trzech lat od wejścia w życie niniejszej Konwencji zostanie zgłoszona inicjatywa — na podstawie oceny doświadczeń z wdrażania Konwencji oraz w porozumieniu z Komisją Europejską lub na jej wniosek oraz zgodnie z postanowieniami Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską — mająca na celu włączenie postanowień niniejszej Konwencji w system uregulowań prawnych Unii Europejskiej
5. Umawiające się Strony składają Radzie Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej regularnie wspólne sprawozdania z postępów współpracy.

Rozdział 2

Profile DNA, dane daktyloskopijne i inne dane

Artykuł 2

Utworzenie krajowych zbiorów analiz DNA

1. Umawiające się Strony zobowiązują się utworzyć i prowadzić krajowe zbiory analiz DNA na potrzeby wykrywania przestępstw. Dane przechowywane w tych zbiorach przetwarzane są w ramach niniejszej Konwencji zgodnie z jej pozostałymi postanowieniami i z uwzględnieniem prawa krajowego regulującego tryb tego przetwarzania.
  2. W trosce o wdrożenie niniejszej Konwencji Umawiające się Strony dopilnowują, aby dostępne były dane referencyjne pochodzące z krajowego zbioru analiz DNA, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze. Dane referencyjne obejmują wyłącznie profile DNA* ustalone na podstawie niekodującej części DNA oraz oznaczenie referencyjne. Dane referencyjne nie mogą zawierać żadnych danych, które umożliwiają bezpośrednią identyfikację danej osoby. Dane referencyjne, których nie można przyporządkować do żadnej konkretnej osoby (dane bezimienne), muszą być rozpoznawalne jako takie.
  3. Składając akt ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, każda Umawiająca się Strona wskazuje krajowe zbiory analiz DNA, do których to zbiorów zastosowanie mają art. 2–6, oraz określa warunki zautomatyzowanego ich przeszukiwania, o którym mowa w art. 3 ust. 1.
- * w przypadku Republiki Federalnej Niemiec profil DNA w rozumieniu niniejszej Konwencji to *DNA-Identifizierungsmuster* (wzór DNA służący identyfikacji).

Artykuł 3

Zautomatyzowane przeszukiwanie profili DNA

1. Do potrzeb wykrywania przestępstw Umawiające się Strony przyznają krajowym punktom kontaktowym pozostałych Umawiających się Stron, o których to punktach jest mowa w art. 6, dostęp do danych referencyjnych ze swoich zbiorów analiz DNA oraz prawo, by dane te w zautomatyzowany sposób przeszukiwać przez porównywanie profili DNA. Z prawa do przeszukiwania tych danych można korzystać wyłącznie w pojedynczych przypadkach i zgodnie z prawem krajowym Umawiającej się Strony przeszukującej te dane.
2. Jeżeli podczas zautomatyzowanego przeszukiwania danych okaże się, że dostarczony profil DNA zgadza się z profilem DNA zarejestrowanym przez Stronę, której zbiory są przeszukiwane, występujący punkt kontaktowy otrzymuje automatycznie informację o zidentyfikowaniu profilu i oznaczenie referencyjne. Jeżeli nie stwierdzono zgodności profilu, stosowna informacja zostaje automatycznie przekazana.

Artykuł 4

Zautomatyzowane porównywanie profili DNA

1. Do potrzeb wykrywania przestępstw Umawiające się Strony porównują za obopólną zgodą i za pośrednictwem swoich krajowych punktów kontaktowych swoje bezimienne profile DNA ze wszystkimi profilami DNA z referencyjnych danych pozostałych krajowych zbiorów analiz DNA. Profile są dostarczane i porównywane w sposób zautomatyzowany. Bezimienne profile DNA są dostarczane do analizy porównawczej jedynie wtedy, gdy możliwość taką przewiduje prawo krajowe występującej o to Umawiającej się Strony.
2. Jeżeli podczas analizy porównawczej, o której mowa w ust. 1, Umawiająca się Strona stwierdzi, że dostarczone profile DNA zgadzają się z profilami w jej zbiorze analiz DNA, przekazuje ona krajowemu punktowi kontaktowemu drugiej Umawiającej się Strony niezwłocznie dane referencyjne, za pomocą których stwierdzono zgodność profili.

Artykuł 5

Dostarczanie bardziej szczegółowych danych osobowych i innych informacji

Jeżeli podczas operacji, o której mowa w art. 3 i 4, zostanie stwierdzona zgodność profili DNA, to prawem regulującym dostarczanie bardziej szczegółowych danych osobowych i innych informacji, które są dostępne w odniesieniu do danych referencyjnych, jest prawo krajowe zapytanej Umawiającej się Strony oraz jej przepisy o pomocy prawnej.

Artykuł 6

Krajowy punkt kontaktowy i porozumienie wykonawcze

1. Do dostarczania danych, o którym mowa w art. 3 i 4, każda Umawiająca się Strona wyznacza krajowy punkt kontaktowy. Prawem regulującym uprawnienia punktu krajowego jest odnośne prawo krajowe.
2. Szczegóły dotyczące technicznej realizacji operacji, o których mowa w art. 3 i 4, reguluje porozumienie wykonawcze, o którym mowa w art. 44.

Artykuł 7

Pobieranie materiału komórkowego i dostarczanie profili DNA

Jeżeli w toczącym się dochodzeniu lub postępowaniu karnym brak jest jakiegokolwiek profilu DNA danej osoby, która przebywa na terenie zapytanej Umawiającej się Strony, ta zapytana Umawiająca się Strona udziela pomocy prawnej poprzez pobranie i przeanalizowanie materiału komórkowego tej osoby oraz przekazanie otrzymanego profilu DNA, o ile:

- (1) występująca Umawiająca się Strona określi, w jakim celu jest on jej potrzebny;

- (2) występująca Umawiająca się Strona przedstawi wymagane jej prawem polecenie wszczęcia dochodzenia lub oświadczenie właściwego organu wyjaśniające, że warunki pobrania i przeanalizowania materiału komórkowego byłyby spełnione, gdyby dana osoba znajdowała się na terenie występującej Umawiającej się Strony; oraz
- (3) według prawa zapytanej Umawiającej się Strony spełnione są warunki pobrania i przeanalizowania materiału komórkowego oraz warunki przekazania otrzymanego profilu DNA.

Artykuł 8

Dane daktyloskopijne

W trosce o wdrożenie niniejszej Konwencji Umawiające się Strony dopilnowują, aby dostępne były dane referencyjne do zbiorów przechowywanych w krajowych zautomatyzowanych systemach identyfikacji daktyloskopijnej, które to systemy stworzono w celach prewencyjnych i dochodzeniowych. Dane referencyjne obejmują jedynie dane daktyloskopijne i oznaczenie referencyjne. Dane referencyjne nie mogą zawierać żadnych danych, które umożliwią bezpośrednią identyfikację danej osoby. Dane referencyjne, których nie można przyporządkować do żadnej konkretnej osoby (dane bezimienne), muszą być rozpoznawalne jako takie.

Artykuł 9

Zautomatyzowane przeszukiwanie danych daktyloskopijnych

1. Do potrzeb prewencji kryminalnej i wykrywania przestępstw Umawiające się Strony przyznają krajowym punktom kontaktowym pozostałych Umawiających się Stron, o których to punktach jest mowa w art. 11, dostęp do danych referencyjnych ze zautomatyzowanych systemów identyfikacji daktyloskopijnej, które Strony w tym celu utworzyły, oraz prawo, by dane te w zautomatyzowany sposób przeszukiwać przez porównywanie danych daktyloskopijnych. Z prawa do przeszukiwania tych danych można korzystać wyłącznie w pojedynczych przypadkach i zgodnie z prawem krajowym Umawiającej się Strony przeszukującej te dane.

2. Ostatecznego przyporządkowania określonych danych daktyloskopijnych do danych referencyjnych ze zbioru, którym administruje dana Umawiająca się Strona, dokonuje przeszukujący je krajowy punkt kontaktowy na podstawie przekazanych w sposób zautomatyzowany danych referencyjnych koniecznych do stwierdzenia jednoznacznej zgodności danych.

Artykuł 10

Dostarczanie bardziej szczegółowych danych osobowych i innych informacji

Jeżeli podczas operacji, o której mowa w art. 9, zostanie stwierdzona zgodność danych daktyloskopijnych, to prawem regulującym dostarczanie bardziej szczegółowych danych osobowych i innych informacji, które są dostępne w odniesieniu do danych referencyjnych, jest prawo krajowe zapytanej Umawiającej się Strony oraz jej przepisy o pomocy prawnej.

Artykuł 11

Krajowy punkt kontaktowy i porozumienie wykonawcze

1. Do dostarczania danych, o którym mowa w art. 9, każda Umawiająca się Strona wyznacza krajowy punkt kontaktowy. Prawem regulującym uprawnienia punktu krajowego jest odnośne prawo krajowe.
2. Szczegóły dotyczące technicznej realizacji operacji, o których mowa w art. 9, reguluje porozumienie wykonawcze, o którym mowa w art. 44.

Artykuł 12

Zautomatyzowane przeszukiwanie rejestru danych rejestracyjnych pojazdów

1. Do potrzeb prewencji kryminalnej i wykrywania przestępstw oraz do badania wykroczeń, które podlegają jurysdykcji sądów lub prokuratury państwa przeszukującego dane, a także w celu ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego Umawiające się Strony przyznają krajowym punktom kontaktowym pozostałych Umawiających się Stron, o których mowa w ust. 2, dostęp do następujących danych z krajowego rejestru danych rejestracyjnych pojazdów — oraz prawo, by w pojedynczych przypadkach dane te przeszukiwać w sposób zautomatyzowany —

- (1) dane właściciela lub użytkownika, i
- (2) dane pojazdu.

Dane można przeszukiwać jedynie według pełnego numeru podwozia lub pełnego numeru rejestracyjnego. Z prawa do przeszukiwania tych danych można korzystać wyłącznie zgodnie z prawem krajowym Umawiającej się Strony przeszukującej te dane.

2. Do prowadzenia wymiany danych, o której mowa w ust. 1, każda Umawiająca się Strona wyznacza krajowy punkt kontaktowy, który odpowiada na nadchodzące zapytania. Prawem regulującym uprawnienia punktu krajowego jest odnośne prawo krajowe. Szczegóły dotyczące technicznej realizacji operacji reguluje porozumienie wykonawcze, o którym mowa w art. 44.

Artykuł 13

Dostarczanie danych nieosobowych

Do potrzeb prewencji kryminalnej oraz w celu ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego podczas dużych wydarzeń rangi międzynarodowej, zwłaszcza imprez sportowych i posiedzeń Rady Europejskiej, Umawiające się Strony dostarczają sobie wzajemnie — na wniosek innej strony lub z własnej inicjatywy, zgodnie z prawem krajowym dostarczającej Umawiającej się Strony — danych nieosobowych, które mogą być konieczne do wymienionych celów.

Artykuł 14

Dostarczanie danych osobowych

1. Do potrzeb prewencji kryminalnej oraz w celu ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego podczas dużych wydarzeń rangi międzynarodowej, zwłaszcza imprez sportowych i posiedzeń Rady Europejskiej, Umawiające się Strony dostarczają sobie wzajemnie — na wniosek innej strony lub z własnej inicjatywy — danych osobowych, jeżeli prawomocne wyroki lub inne okoliczności dają podstawy do przypuszczeń, że dane osoby

dopuszczają się czynów karalnych podczas przedmiotowej imprezy lub że zagrażają porządkowi i bezpieczeństwu publicznemu, oraz jeżeli dostarczanie takich danych jest dopuszczalne w świetle prawa krajowego Umawiającej się Strony ich dostarczającej.

2. Dane osobowe można przetwarzać jedynie w celach, o których mowa w ust. 1, i w ramach szczegółowo określonego wydarzenia, w związku z którym są one dostarczane. Dostarczone dane należy bezzwłocznie usunąć, gdy cele, o których mowa w ust. 1, zostały osiągnięte lub gdy nie można ich już osiągnąć. Przekazane dane należy w każdym razie usunąć najpóźniej w terminie jednego roku.

Artykuł 15

Krajowy punkt kontaktowy

Do dostarczania danych, o którym mowa w art. 13 i 14, każda Umawiająca się Strona wyznacza krajowy punkt kontaktowy. Prawem regulującym uprawnienia krajowego punktu krajowego jest odnośne prawo krajowe.

Rozdział 3

Działania zapobiegające przestępstwom terrorystycznym

Artykuł 16

Dostarczanie informacji służących zapobieganiu przestępstwom terrorystycznym

1. Do potrzeb zapobiegania przestępstwom terrorystycznym Umawiające się Strony mogą — zgodnie z prawem krajowym, w pojedynczych przypadkach, nawet nie otrzymawszy odnośnej prośby — krajowym punktem kontaktowym pozostałych Umawiających się Stron, o których mowa w ust. 3, dostarczać danych osobowych i informacji, o których mowa w ust. 2, o ile jest to konieczne z uwagi na szczególne okoliczności dające podstawy do przypuszczenia, że dane osoby dopuszczają się czynów karalnych, o których mowa w art. 1–3 ramowej decyzji Rady Unii Europejskiej 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu.

2. Do danych i informacji, które podlegają przekazaniu, należą: nazwiska, imiona, data i miejsce urodzenia oraz opis faktów dających podstawy do przypuszczenia, o którym mowa w ust. 1.
3. Każda Umawiająca się Strona wyznacza krajowy punkt kontaktowy, który odpowiada za wymianę danych z punktami kontaktowymi innych Umawiających się Stron. Prawem regulującym uprawnienia krajowego punktu kontaktowego jest odnośne prawo krajowe.
4. Organ dostarczający może zgodnie z prawem krajowym obwarować warunkami sposób, w jaki organ otrzymujący te dane i informacje może z nich korzystać. Warunki te są wiążące dla organu otrzymującego takie dane i informacje.

Artykuł 17

Agencji pokładowej ochrony lotniczej

1. Każda Umawiająca się Strona samodzielnie decyduje zgodnie ze swoją krajową polityką bezpieczeństwa lotniczego, czy na statki powietrzne u niej zarejestrowane należy odkomenderować agentów pokładowej ochrony lotniczej. Agentów pokładowej ochrony lotniczej odkomenderowuje się zgodnie z Konwencją o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisaną w Chicago w dniu 7 grudnia 1944 r., załącznikami do niej, zwłaszcza załącznikiem 17, i dokumentami wykonawczymi do niej oraz zgodnie z uprawnieniami przyznanymi kapitanowi statku powietrznego na mocy konwencji tokijskiej z dnia 14 września 1963 r. o przestępstwach i niektórych innych czynach popełnionych na pokładzie statków powietrznych, a także zgodnie z innymi obowiązującymi przepisami prawa międzynarodowego, o ile obowiązują one daną Umawiającą się Stronę.
2. Agenci pokładowej ochrony lotniczej, o których mowa w niniejszej Konwencji, są funkcjonariuszami policji lub innych odpowiednio wyszkolonych służb państwowych; ich zadaniem jest zapewnianie bezpieczeństwa na pokładzie statków powietrznych.
3. Umawiające się Strony wspierają się wzajemnie w szkoleniu — zasadniczym i uzupełniającym — agentów pokładowej ochrony lotniczej i ściśle współpracują w kwestii ich wyposażenia.

4. Zanim Umawiająca się Strona odkomenderuje agentów pokładowej ochrony lotniczej, jej właściwy krajowy punkt koordynacyjny musi pisemnie zgłosić ich odkomenderowanie. Zgłoszenie skierowane zostaje do właściwego krajowego punktu koordynacyjnego drugiej Umawiającej się Strony przynajmniej trzy dni przed lotem danego statku powietrznego z lub do portu lotniczego tej drugiej Umawiającej się Strony. W razie bezpośredniego niebezpieczeństwa zgłoszenia należy dokonać bezzwłocznie, zasadniczo zanim statek powietrzny wyląduje.
5. Pisemne zgłoszenie zawiera informacje określone w załączniku 1 do niniejszej Konwencji i traktowane jest przez Umawiające się Strony jako poufne. Umawiające się Strony mogą w drodze odrębnego porozumienia wprowadzić zmianę do załącznika 1.

Artykuł 18

Posiadanie broni, amunicji i sprzętu

1. Umawiające się Strony udzielają — na prośbę — agentom pokładowej ochrony lotniczej odkomenderowanym przez pozostałe Umawiające się Strony ogólnego pozwolenia na posiadanie broni, amunicji i sprzętu podczas lotów z lub do portów lotniczych Umawiających się Stron. Pozwolenie to dotyczy również posiadania broni i amunicji na pokładzie statków powietrznych oraz, z zastrzeżeniem ust. 2, w strefach wydzielonych w porcie lotniczym danej Umawiającej się Strony.
2. Posiadanie broni i amunicji podlega następującym warunkom:
  - (1) Osobie posiadającej broń i amunicję nie wolno opuszczać statku powietrznego na lotnisku ani przebywać w strefach wydzielonych portu lotniczego innej Umawiającej się Strony, chyba że osobę tę eskortuje przedstawiciel właściwego organu krajowego tej Umawiającej się Strony.
  - (2) Natychmiast po opuszczeniu statku powietrznego pod eskortą osoba posiadająca broń i amunicję oddaje ją do bezpiecznego przechowania pod nadzorem w punkcie zdawczym wyznaczonym przez właściwy organ krajowy.

Artykuł 19

Krajowe punkty kontaktowo-koordynacyjne

Do wypełniania zadań, o którym mowa w art. 17 i 18, każda Umawiająca się Strona wyznacza krajowy punkt kontaktowo-koordynacyjny.

Rozdział 4

Działania służące walce z nielegalną migracją

Artykuł 20

Doradcy ds. dokumentów

1. Na podstawie wspólnych ocen sytuacyjnych oraz odnośnych przepisów rozporządzenia Rady Unii Europejskiej (WE) nr 377/2004 z dnia 19 lutego 2004 r. w sprawie utworzenia sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji, Umawiające się Strony uzgadniają, by do państw uznanych za państwa pochodzenia lub tranzytu nielegalnej migracji oddelegować doradców ds. dokumentów.
2. Zgodnie ze swoim prawem krajowym Umawiające się Strony systematycznie wymieniają informacje o nielegalnej migracji, które ich doradcy ds. dokumentów zbierają podczas wykonywanych czynności.
3. Oddelegowując doradców ds. dokumentów, Umawiające się Strony mogą powierzyć jednej spośród siebie koordynowanie określonych działań. Rola koordynująca może mieć charakter tymczasowy.

Artykuł 21

Zadania doradców ds. dokumentów

Doradcy ds. dokumentów oddelegowani przez Umawiające się Strony mają w szczególności za zadanie:

- (1) doradzać zagranicznym przedstawicielstwom Umawiających się Stron i szkolić je w dziedzinie paszportów i wiz, zwłaszcza w rozpoznawaniu dokumentów fałszywych i sfałszowanych, w dziedzinie nielegalnego wykorzystywania dokumentów i w dziedzinie nielegalnej migracji;
- (2) doradzać przedsiębiorstwom przewozowym i szkolić je w zakresie obowiązków — którym podlegają na mocy konwencji wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach oraz na mocy załącznika 9 do konwencji z Chicago z dnia 7 grudnia 1944 r. o międzynarodowym lotnictwie cywilnym — dotyczących rozpoznawania dokumentów fałszywych i sfałszowanych oraz w zakresie odnośnych obowiązujących przepisów imigracyjnych; oraz
- (3) doradzać organom i instytucjom kontroli granicznej w państwie, do którego zostali oddelegowani, oraz je szkolić.

Uprawnienia zagranicznych przedstawicielstw Umawiających się Stron i ich organów kontroli granicznej pozostają bez zmian.

Artykuł 22

Krajowe punkty kontaktowo-koordynacyjne

Umawiające się Strony wyznaczają krajowe punkty kontaktowo-koordynacyjne, do których należy się zwracać w kwestiach koordynacyjnych dotyczących delegowania doradców ds. dokumentów oraz w kwestiach przygotowywania, przeprowadzania, oceny działań doradczych i szkoleniowych i opieki nad tymi działaniami.

Artykuł 23

Wsparcie działań repatriacyjnych

1. Umawiające się Strony wspierają się wzajemnie w działaniach repatriacyjnych zgodnie z decyzją Rady Unii Europejskiej 2004/573/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie organizacji wspólnych lotów w celu wydalenia z terytorium dwóch lub więcej państw członkowskich obywateli państw trzecich, którzy podlegają indywidualnemu nakazowi wydalenia, i dyrektywą Rady Unii Europejskiej 2003/110/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną. Informują się z wyprzedzeniem o planowanych działaniach repatriacyjnych i w miarę możliwości stwarzają innym państwom okazję uczestniczenia w nich. We wspólnych działaniach repatriacyjnych Umawiające się Strony uzgadniają ze sobą kwestie eskortowania repatriantów i środki bezpieczeństwa.
2. W razie konieczności jedna Umawiająca się Strona może repatriować osoby, wobec których to konieczne, przez terytorium innej Umawiającej się Strony. Decyzję o trybie repatriacji podejmuje ta Umawiająca się Strona, przez której terytorium będzie przeprowadzana repatriacja. Decydując o repatriacji, określa ona warunki jej przeprowadzenia i wymagane środki ograniczenia wolności osób repatriowanych dopuszczalne w świetle jej prawa krajowego.
3. Do przygotowywania i przeprowadzania działań repatriacyjnych Umawiające się Strony wyznaczają krajowe punkty kontaktowe. Eksperti zbierają się regularnie jako grupa robocza, aby:
  - (1) oceniać wyniki poprzednich operacji i uwzględniać je w przygotowaniu i przeprowadzaniu przyszłych operacji;
  - (2) analizować wszelkie problemy związane z tranzytem, o którym mowa w ust. 2, i znajdować dla nich rozwiązania.

Rozdział 5

Inne formy współpracy

Artykuł 24

Wspólne interwencje

1. Aby zintensyfikować współpracę policyjną, właściwe organy wyznaczone przez Umawiające się Strony mogą wprowadzić wspólne patrole i inne rodzaje wspólnych interwencji służące ochronie porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz prewencji kryminalnej; wyznaczeni przez Umawiające się Strony funkcjonariusze lub pracownicy innych służb państwowych (dalej zwani „funkcjonariuszami”) pozostałych Umawiających się Stron współuczestniczą w interwencjach przeprowadzonych na terytorium danej Umawiającej się Strony.
2. Każda Umawiająca się Strona, która jest państwem przyjmującym, może w ramach wspólnych interwencji przyznać funkcjonariuszom innej Umawiającej się Strony — zgodnie z własnym prawem krajowym i za zgodą państwa wysyłającego — suwerenne uprawnienia lub o ile zezwala na to prawo państwa przyjmującego, pozwolić funkcjonariuszom innych Umawiających się Stron wykonywać ich suwerenne uprawnienia zgodnie z prawem państwa wysyłającego. Suwerenne uprawnienia można w takim przypadku wykonywać wyłącznie pod kierownictwem i zasadniczo w obecności funkcjonariuszy państwa przyjmującego. Prawem obowiązującym funkcjonariuszy innej Umawiającej się Strony jest w takim przypadku prawo państwa przyjmującego. Odpowiedzialność za ich działania ponosi państwo przyjmujące.
3. Podczas wspólnych interwencji oddelegowani funkcjonariusze innych Umawiających się Stron wykonują polecenia właściwego organu państwa przyjmującego.
4. Praktycznie kwestie współpracy zostają uregulowane w porozumieniach wykonawczych, o których mowa w art. 44.

Artykuł 25

Działania w razie bezpośredniego niebezpieczeństwa

1. W razie pilnej konieczności funkcjonariusze jednej Umawiającej się Strony mogą bez uzyskania uprzedniej zgody innej Umawiającej się Strony przekroczyć ich wspólną granicę, po to aby na terytorium tej drugiej Umawiającej się Strony — w strefie położonej blisko granicy, zgodnie z prawem krajowym państwa przyjmującego — podjąć konieczne tymczasowe działania zapobiegające bezpośredniemu zagrożeniu nietykalności cielesnej jednostek.
2. Pilna konieczność, o której mowa w ust. 1, zachodzi w przypadku ryzyka, że dane niebezpieczeństwo faktycznie wystąpi w czasie, w którym oczekuje się na interwencję funkcjonariuszy państwa przyjmującego lub na rozwiązanie kwestii uprawnień, o której mowa w art. 24 ust. 2.
3. Jeżeli funkcjonariusze przekraczają granicę, mają obowiązek niezwłocznie poinformować o tym państwo przyjmujące. Państwo przyjmujące potwierdza przyjęcie tej informacji i niezwłocznie podejmuje konieczne działania, aby zażegnać niebezpieczeństwo i przejąć kontrolę. Funkcjonariusze, którzy przekroczyli granicę, mogą prowadzić działania na terenie państwa przyjmującego jedynie dopóty, dopóki państwo to nie przejmie ochrony porządku publicznego. Funkcjonariusze, którzy przekroczyli granicę, wykonują polecenia państwa przyjmującego.
4. Umawiające się Strony określają w odrębnym porozumieniu, którym organom należy niezwłocznie przekazać informację, o której mowa w ust. 3. Funkcjonariuszy, którzy przekroczyli granicę, obowiązują postanowienia niniejszego artykułu oraz przepisy Umawiającej się Strony, na której terytorium dokonują interwencji.
5. Odpowiedzialność za działania podjęte przez funkcjonariuszy, którzy przekroczyli granicę, ponosi państwo przyjmujące.

Artykuł 26

Udzielanie wsparcia podczas ważnych wydarzeń, klęsk i katastrof

Właściwe organy Umawiających się Stron udzielają sobie wsparcia zgodnie z prawem krajowym obu stron podczas masowych zgromadzeń i podobnych ważnych wydarzeń oraz podczas klęsk i katastrof w ten sposób, że:

- (1) możliwie wcześnie informują się o tego typu sytuacjach mających skutki transgraniczne oraz wymieniają odnośne informacje;
- (2) w sytuacjach mających skutki transgraniczne podejmują i koordynują działania policyjne niezbędne na swoim terenie;
- (3) na wniosek Umawiającej się Strony, na której terytorium dana sytuacja występuje, oddelegowują — w miarę możliwości — funkcjonariuszy, ekspertów i doradców oraz dostarczają sprzętu.

Międzynarodowe umowy o wzajemnej pomocy w przypadku klęsk i katastrof zawarte przez Umawiające się Strony pozostają bez zmian.

Artykuł 27

Współpraca na wniosek

1. Właściwe organy Umawiających się Stron udzielają sobie — w ramach swoich uprawnień i zgodnie ze swoim prawem krajowym — wsparcia na żądanie.
2. Właściwe organy Umawiających się Stron udzielają sobie wsparcia zgodnie z art. 39 ust. 1 zdanie 1 konwencji wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, zwłaszcza w ten sposób, że:
  - (1) ustalają tożsamość właścicieli i użytkowników pojazdów oraz informacje o kierujących i dowodzących pojazdami, jednostkami pływającymi i statkami powietrznymi, o ile nie jest to przewidziane już w art. 12;

- (2) dostarczają informacji o prawach jazdy; świadectwach, patentach i dyplomach żeglarskich; a także o innych podobnych pozwoleniach;
  - (3) ustalają miejsce zamieszkania i przebywania osób;
  - (4) ustalają rodzaj dokumentów pobytowych;
  - (5) ustalają tożsamość abonentów sieci telefonicznych i innych usług telekomunikacyjnych, o ile są one ogólnie dostępne;
  - (6) ustalają tożsamość osób;
  - (7) ustalają pochodzenie dóbr, takich jak broń, pojazdy mechaniczne i jednostki pływające (ustalają kanały zbytu);
  - (8) dostarczają danych z policyjnych baz danych i kartotek policyjnych oraz dostarczają informacji z ogólnie dostępnych rejestrów publicznych;
  - (9) w trybie pilnym informują o broni i materiałach wybuchowych oraz o fałszerstwach pieniędzy i nadużyciach związanych z papierami wartościowymi;
  - (10) dostarczają informacji o praktycznym stosowaniu nadzoru transgranicznego, pościgów transgranicznych i przesyłek niejawnie nadzorowanych; oraz
  - (11) ustalają gotowość danej osoby do złożenia zeznania.
3. Jeżeli wezwany organ nie jest organem właściwym do realizacji wniosku, przekazuje on go organowi właściwemu. Organ wezwany informuje organ występujący o tym, że przekazał jego wniosek, i o tym, który organ jest organem właściwym do jego realizacji. Właściwy organ realizuje wniosek, a wyniki przekazuje organowi występującemu.

Rozdział 6

Postanowienia ogólne

Artykuł 28

Stosowanie broni, amunicji i sprzętu

1. Funkcjonariusze Umawiającej się Strony, którzy podczas wspólnej interwencji znajdują się na terenie innej Umawiającej się Strony, mogą na miejscu używać własnych mundurów krajowych. Mogą posiadać swoją broń, amunicję i swój sprzęt, które przysługują im zgodnie z prawem krajowym państwa wysyłającego. Każda Umawiająca się Strona może zabronić funkcjonariuszom państwa wysyłającego posiadania określonej broni, amunicji lub określonego sprzętu.
2. Broń, amunicję i sprzęt, których wykaz znajduje się w załączniku 2, można stosować jedynie w prawie dopuszczalnej obronie siebie lub innych osób. Sprawujący dowodzenie funkcjonariusz państwa przyjmującego może w indywidualnych przypadkach i zgodnie z prawem krajowym wyrazić zgodę na takie zastosowanie broni, amunicji i sprzętu, które przekracza zakres określony w zdaniu pierwszym. Prawem regulującym stosowanie broni, amunicji i sprzętu jest prawo państwa przyjmującego. Właściwe organy informują się wzajemnie o dozwolonej broni, amunicji i dozwolonym sprzęcie oraz o warunkach ich stosowania.
3. Umawiające się Strony mogą w drodze odrębnego porozumienia wprowadzić zmianę do załącznika 2.
4. Jeżeli podczas interwencji przeprowadzanych na podstawie niniejszej Konwencji na terytorium jednej Umawiającej się Strony funkcjonariusze innej Umawiającej się Strony używają pojazdów, to funkcjonariusze ci zobowiązani są przestrzegać tych samych przepisów o ruchu drogowym, w tym o pierwszeństwie przejazdu i specjalnych przywilejach, jakie obowiązują funkcjonariuszy państwa przyjmującego.
5. Praktyczne kwestie stosowania broni, amunicji i sprzętu zostają uregulowane w porozumieniu wykonawczym, o którym mowa w art. 44.
6. Art. 18 obowiązuje bez zmian.

Artykuł 29

Ochrona i udzielanie pomocy

Umawiające się Strony są obowiązane do tego, żeby funkcjonariuszom innej Umawiającej się Strony, którzy przekroczyli granicę, zapewnić podczas ich służby taką samą ochronę i pomoc jak własnym funkcjonariuszom.

Artykuł 30

Ogólne zasady dotyczące odpowiedzialności prawnej

Odpowiedzialność prawną z tytułu niniejszej Konwencji reguluje art. 43 konwencji wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach. Zdanie pierwsze nie ma zastosowania do art. 17 i 18.

Artykuł 31

Odpowiedzialność karna

Funkcjonariusze, którzy na mocy niniejszej Konwencji interweniują na terytorium innej Umawiającej się Strony, podlegają pod względem czynów karalnych popełnionych przez nich lub przeciwko nim tym samym zasadom, co funkcjonariusze tej drugiej Umawiającej się Strony, chyba że uzgodniono inaczej w innej umowie obowiązującej obie Umawiające się Strony.

Artykuł 32

Stosunek pracy

Funkcjonariusze, którzy na mocy niniejszej Konwencji interweniują na terytorium innej Umawiającej się Strony, podlegają pod względem prawa pracy, a zwłaszcza prawa dyscyplinarnego, przepisom obowiązującym w ich państwie.

Rozdział 7

Postanowienia ogólne o ochronie danych

Artykuł 33

Definicje, zakres zastosowania

1. Użyte w Konwencji określenia oznaczają:

- (1) „przetwarzanie danych osobowych” — każdą operację lub każdy ciąg operacji dokonywanych na danych osobowych — w trybie zautomatyzowanym lub nie — jak: gromadzenie, zapisywanie, porządkowanie, przechowywanie, aktualizowanie lub modyfikowanie, filtrowanie, wyszukiwanie, przeglądanie, wykorzystywanie, dostarczanie drogą przekazywania, rozpowszechniania lub udostępniania w inny sposób, kompilowanie, łączenie, blokowanie, usuwanie lub niszczenie danych. Przetwarzaniem w rozumieniu niniejszej Konwencji jest także informowanie o tym, czy system dane zidentyfikował.
- (2) „zautomatyzowane przeszukiwanie” — bezpośredni dostęp do zautomatyzowanego zasobu należącego do innej instancji, dzięki któremu to dostępowi wyniki wyszukiwania uzyskiwane są w sposób zautomatyzowany.
- (3) „nadawanie oznaczenia referencyjnego” — znakowanie zarejestrowanych danych osobowych, którego celem nie jest ograniczenie ich przetwarzania w przyszłości.
- (4) „blokowanie” — znakowanie zarejestrowanych danych osobowych, którego celem jest ograniczenie ich przetwarzania w przyszłości.

2. W przypadku danych, które są dostarczane lub zostały dostarczone na mocy niniejszej Konwencji, obowiązują poniższe postanowienia, chyba że w poprzednich rozdziałach określono inaczej.

Artykuł 34

Poziom ochrony danych

1. Co do przetwarzania danych osobowych, które są dostarczane lub zostały dostarczone na mocy niniejszej Konwencji, każda Umawiająca się Strona zapewnia w swoim prawie krajowym taki poziom ochrony danych, który jest przynajmniej równy poziomowi wynikającemu z konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych oraz z protokołu dodatkowego do niej z dnia 8 listopada 2001 r., oraz uwzględnia przy tym zalecenie nr R (87) 15 Komitetu Ministrów Rady Europy dla państw członkowskich z dnia 17 września 1987 r. w sprawie wykorzystania danych osobowych przez policję — także wtedy, gdy dane te nie są przetwarzane w sposób zautomatyzowany.
2. Dostarczanie danych osobowych przewidziane w niniejszej Konwencji nie może się rozpocząć, dopóki postanowienia niniejszego rozdziału nie wejdą w życie w prawie krajowym na terytorium Umawiających się Stron zaangażowanych w dostarczanie tych danych. O tym, czy warunki te zostały spełnione, decyduje komitet ministrów zgodnie z art. 43.

Artykuł 35

Cel

1. Umawiająca się Strona otrzymująca dane może przetwarzać dane osobowe jedynie w celach, do których zostały one dostarczone w myśl niniejszej Konwencji; ich przetwarzanie w innych celach jest dopuszczalne wyłącznie za uprzednią zgodą Umawiającej się Strony, która administruje danym zbiorem danych, i wyłącznie z poszanowaniem prawa krajowego Umawiającej się Strony te dane otrzymującej. Zezwolenia można udzielić, o ile przetwarzanie danych w tych innych celach jest dopuszczalne w świetle prawa krajowego Umawiającej się Strony, która administruje danym zbiorem danych.
2. Dane dostarczone na podstawie art. 3, 4 i 9 mogą być przetwarzane przez Umawiającą się Stronę, która o dane występuje lub je porównuje, wyłącznie po to, aby:

- (1) stwierdzić, czy porównywane profile DNA lub dane daktyloskopijne zgadzają się;
- (2) w razie zgodności tych danych — przygotować i złożyć wniosek policyjny lub sądowy o pomoc prawną zgodnie z prawem krajowym;
- (3) sporządzić protokół, o którym mowa w art. 39.

Umawiająca się Strona, która prowadzi odnośną sprawę, może przetwarzać dane otrzymane na podstawie art. 3, 4 i 9 wyłącznie o tyle, o ile jest to konieczne, by je porównać, uzyskać wyniki ich zautomatyzowanego przeszukiwania lub sporządzić protokół, o którym mowa w art. 39. Po porównaniu danych lub po uzyskaniu wyników ich zautomatyzowanego przeszukiwania otrzymane dane usuwa się niezwłocznie, chyba że konieczne jest dalsze ich przetworzenie do celów, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3.

3. Umawiająca się Strona, która prowadzi odnośną sprawę, może wykorzystywać dane otrzymane na podstawie art. 12 wyłącznie o tyle, o ile jest to konieczne, by uzyskać wyniki ich zautomatyzowanego przeszukiwania lub sporządzić protokół, którym mowa w art. 39. Po uzyskaniu wyników zautomatyzowanego przeszukiwania otrzymane dane usuwa się niezwłocznie, chyba że konieczne jest ich dalsze przetworzenie w celu sporządzenia protokołu, o którym mowa w art. 39. Umawiająca się Strona, która przeszukała dane, może wykorzystać wyniki, które uzyskała dzięki ich przeszukaniu, wyłącznie do procedury, którą podyktowane było przeszukanie danych.

Artykuł 36

Właściwe organy

Dostarczone dane osobowe mogą być wykorzystywane jedynie przez organy, instancje i sądy, które są właściwe do zadań służących realizacji celów wskazanych w art. 35.

W szczególności, otrzymanych danych nie wolno przekazywać innym instancjom, chyba że za uprzednią zgodą Umawiającej się Strony, która ich dostarczyła, i z poszanowaniem prawa Umawiającej się Strony, która je otrzymała.

Artykuł 37

Ścisłość, aktualność i okres przechowywania danych

1. Umawiające się Strony mają obowiązek czuwać nad ścisłością i aktualnością danych osobowych. Jeżeli w trakcie czynności służbowych lub dzięki informacji zainteresowanego okaże się, że dostarczono danych nieścisłych lub danych, których nie wolno było dostarczyć, należy o tym bezzwłocznie powiadomić Umawiającą się Stronę, która je otrzymała, lub takie Umawiające się Strony. Mają one obowiązek skorygować lub usunąć otrzymane dane. Oprócz tego dostarczone dane osobowe należy skorygować, jeżeli okaże się, że są one nieścisłe. Jeżeli instancja otrzymująca dane ma podstawy do przypuszczania, że otrzymane dane są nieścisłe lub powinny zostać usunięte, bezzwłocznie informuje ona o tym organ ich dostarczający.
2. Dane, których ścisłość kwestionuje sam zainteresowany i których ścisłość lub nieścisłość nie może zostać stwierdzona, muszą zostać — zgodnie z prawem krajowym Umawiających się Stron, na żądanie zainteresowanego — opatrzone znacznikiem. Wprowadzony znacznik może zostać usunięty zgodnie z prawem krajowym Umawiających się Stron jedynie za zgodą zainteresowanego albo na podstawie decyzji właściwego sądu lub niezależnego organu ochrony danych.
3. Dostarczone dane osobowe, których nie należało dostarczać ani przyjmować, należy usunąć. Dane dostarczone i przyjęte zgodnie z prawem należy usunąć:
  - (1) jeżeli dane te nie są lub przestały być niezbędne do celu, w którym zostały przekazane; jeżeli dostarczono danych osobowych, o które nikt nie występował, instancja je otrzymująca musi bezzwłocznie sprawdzić, czy są one konieczne do celu leżącego u podstaw ich dostarczenia;
  - (2) po upływie maksymalnego terminu przechowywania danych przewidzianego w prawie krajowym Umawiającej się Strony dostarczającej danych — jeżeli w chwili dostarczania danych instancja ich dostarczająca poinformowała instancję je otrzymującą o takich maksymalnych terminach.

Jeżeli są podstawy do przypuszczenia, że usunięcie danych spowoduje uszczerbek dla wymagających ochrony interesów zainteresowanego, dane nie są usuwane, ale blokowane zgodnie z prawem krajowym. Danych zablokowanych wolno dostarczać lub używać jedynie do celu, z uwagi na który zaniechano ich usunięcia.

Artykuł 38

Techniczne i organizacyjne środki ochrony danych osobowych i bezpieczeństwa danych

1. Instancja dostarczająca danych i instancja je otrzymująca mają obowiązek skutecznie chronić dane osobowe przed nieumyślnym lub niedozwolonym usunięciem, nieumyślną utratą, niedozwolonym dostępem, niedozwolonym lub nieumyślnym modyfikowaniem oraz niedozwolonym ujawnianiem.
2. Szczegóły rozwiązania technicznego zastosowanego w zautomatyzowanej procedurze przeszukiwania danych, reguluje porozumienie wykonawcze, o którym mowa w art. 44 i które gwarantuje, że
  - (1) zastosowano najnowsze rozwiązania techniczne, aby zapewnić ochronę i bezpieczeństwo danych, a zwłaszcza ich poufność i integralność;
  - (2) podczas korzystania z ogólnie dostępnych sieci stosowane są procedury szyfrowania i autoryzacji zatwierdzone przez właściwe do tego instancje; oraz
  - (3) można sprawdzać dopuszczalność poszczególnych przypadków przeszukiwania danych zgodnie z art. 39 ust. 2, 4 i 5.

Artykuł 39

Rejestrowanie czynności i sporządzanie protokołów; przepisy szczególne dotyczące zautomatyzowanego i niezautomatyzowanego dostarczania danych

1. Każda Umawiająca się Strona dopilnowuje, aby każdy przypadek niezautomatyzowanego przekazania i każdy przypadek niezautomatyzowanego otrzymania danych osobowych były rejestrowane przez instancję administrującą odnośnym zasobem danych i przez instancję je przeszukującą, tak aby możliwa była kontrola, czy dostarczenie danych było dopuszczalne. Rejestracji podlegają następujące informacje:
  - (1) powód dostarczenia danych;
  - (2) dostarczone dane;
  - (3) data dostarczenia danych; oraz
  - (4) nazwanie lub oznaczenie referencyjne instancji przeszukującej dane oraz instancji administrującej odnośnym zbiorem danych.

2. Zautomatyzowane przeszukiwanie danych na podstawie art. 3, 9 i 12 lub zautomatyzowane ich porównywanie na mocy art. 4 podlega następującym zasadom:
  1. Zautomatyzowanego przeszukiwania lub porównywania danych mogą dokonywać jedynie specjalnie upoważnieni funkcjonariusze krajowych urzędów kontaktowych. Wykaz funkcjonariuszy upoważnionych do zautomatyzowanego przeszukiwania lub porównywania danych jest na żądanie udostępniany organom nadzorczym, o których mowa w ust. 5, i pozostałym Umawiającym się Stronom.

  2. Każda Umawiająca się Strona dopilnowuje, aby z każdego przekazania i każdego otrzymania danych osobowych instancja prowadząca odnośną sprawę i instancja przeszukująca dane sporządziły protokół; należy w nim zaznaczyć, czy system zidentyfikował dane. Protokół zawiera następujące informacje:

- a) dostarczone dane;
- b) datę i dokładną godzinę ich dostarczenia; oraz
- c) nazwanie lub oznaczenie referencyjne instancji przeszukującej dane oraz instancji administrującej odnośnym zbiorem danych.

Ponadto instancja przeszukująca dane podaje w protokole powód, dla którego dane zostały przeszukane lub dostarczone, oraz oznaczenie referencyjne funkcjonariusza, który dane przeszukiwał, i funkcjonariusza, które zlecił przeszukiwanie lub przekazanie danych.

3. Instancja sporządzająca protokół przekazuje zawarte w nim informacje na wniosek właściwym organom ochrony danych odnośnej Umawiającej się Strony; czyni to niezwłocznie, najpóźniej w terminie czterech tygodni od otrzymania wniosku. Dane z protokołu mogą być wykorzystywane wyłącznie w następujących celach:
  - (1) kontrola ochrony danych;
  - (2) zapewnienie bezpieczeństwa danych.
4. Dane zawarte w protokole należy chronić odpowiednimi środkami przed niewłaściwym wykorzystaniem i innymi formami nadużyć oraz przechowywać przez dwa lata. Po upływie okresu przechowywania dane te należy bezzwłocznie usunąć.
5. Za prawną kontrolę nad dostarczaniem lub otrzymywaniem danych osobowych odpowiadają niezależne organy ochrony danych właściwe dla odpowiedniej Umawiającej się Strony. Zgodnie z prawem krajowym każdy może wystąpić do tych organów z wnioskiem o skontrolowanie, czy dotyczące go dane przetwarzane są zgodnie z prawem. Także niezależnie od takich wniosków wspomniane instancje oraz instancje właściwe do sporządzania protokołów muszą przeprowadzać wrywkowe kontrole służące sprawdzeniu, czy według odnośnej dokumentacji dane przekazywane są zgodnie z prawem. Wyniki tych kontroli należy przechowywać przez 18 miesięcy na wypadek inspekcji przeprowadzanej przez niezależne organy ochrony danych. Po upływie tego terminu należy je bezzwłocznie usunąć. Każdy organ ochrony danych może od niezależnego organu ochrony danych innej Umawiającej się Strony otrzymać wniosek zgodnie z prawem krajowym, by wykonywał on

jego uprawnienia. Niezależne organy Umawiających się Stron właściwe do kontrolowania ochrony danych dbają o obopólną współpracę, której wymaga ich funkcja kontrolna, szczególnie poprzez wymianę odnośnych informacji.

Artykuł 40

Prawa zainteresowanych osób i odszkodowania

1. Zainteresowany otrzymuje — zgodnie z prawem krajowym, za okazaniem dowodu tożsamości, na wniosek organu właściwego w świetle prawa krajowego, w granicach rozsądnych kosztów i bez niedopuszczalnej zwłoki — informacje w przystępnej formie o danych przetwarzanych w związku z jego osobą oraz o ich pochodzeniu, ich odbiorcy lub kategoriach ich odbiorców, zamierzonym celu przetwarzania tych danych i podstawie prawnej ich przetwarzania. Ponadto zainteresowany ma prawo do tego, by dane nieściśle zostały skorygowane, a dane przetwarzane niezgodnie z prawem — usunięte. Oprócz tego Umawiające się Strony dopilnowują, aby zainteresowany mógł — jeżeli jego prawa dotyczące ochrony danych zostały naruszone — wnieść skutecznie skargę do niezależnego sądu w rozumieniu art. 6 ust. 1 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka lub do niezależnej instancji kontrolnej w rozumieniu art. 28 dyrektywy Rady Unii Europejskiej 95/46/WE z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych oraz aby otrzymał możliwość dochodzenia swojego roszczenia o odszkodowanie lub zadośćuczynienie w innej formie. Bliższe szczegóły określające tryb dochodzenia tych praw i powody ograniczenia prawa do informacji są regulowane odnośnymi krajowymi przepisami państwa, w którym zainteresowany dochodzi swoich praw.
2. Jeżeli instancja jednej Umawiającej się Strony dostarczyła danych osobowych na mocy niniejszej Konwencji, otrzymująca je instancja innej Umawiającej się Strony nie może w ramach swojej odpowiedzialności prawnej wobec poszkodowanego wynikającej z prawa krajowego powoływać się na to, że otrzymane dane były nieściśle. Jeżeli instancja otrzymująca dane wypłaci odszkodowanie za szkody wyrządzone w wyniku wykorzystania nieściśle dostarczonych danych, instancja dostarczająca danych zwraca instancji je otrzymującej całą kwotę zasądzonego odszkodowania.

Artykuł 41

Informacje udzielane na wniosek Umawiających się Stron

Umawiająca się Strona otrzymująca dane informuje Umawiającą się Stronę ich dostarczającą o przetwarzaniu otrzymanych danych i o uzyskanych wynikach.

Rozdział 8

Postanowienia wykonawcze i końcowe

Artykuł 42

Oświadczenia

1. Składając akt ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, każda Umawiająca się Strona składa państwu, które występuje jako depozytariusz Konwencji, oświadczenie informujące o organach odpowiadających za realizację niniejszej Konwencji.

Należy w nim wskazać:

- (1) krajowe punkty kontaktowe, o których mowa w art. 6 ust. 1, do spraw analizy DNA;
- (2) krajowe punkty kontaktowe, o których mowa w art. 11 ust. 1, do spraw danych daktyloskopijnych;
- (3) krajowe punkty kontaktowe, o których mowa w art. 12 ust. 2, do spraw danych rejestracyjnych pojazdów;
- (4) krajowe punkty kontaktowe, o których mowa w art. 15, do wymiany danych w związku z ważnymi wydarzeniami;

- (5) krajowe punkty kontaktowe, o których mowa w art. 16 ust. 3, do spraw zapobiegania przestępstwom terrorystycznym;
  - (6) krajowe punkty kontaktowo-koordynacyjne, o których mowa w art. 19, do spraw agentów pokładowej ochrony lotniczej;
  - (7) krajowe punkty kontaktowo-koordynacyjne, o których mowa w art. 22, do spraw doradców ds. dokumentów;
  - (8) krajowe punkty kontaktowe, o których mowa w art. 23 ust. 3, do przygotowywania i przeprowadzania działań repatriacyjnych;
  - (9) właściwe organy i funkcjonariuszy, o których mowa w art. 24–27.
2. Złożone oświadczenia można w każdej chwili zmienić w całości lub w części w trybie, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 43 Komitet ministrów

1. Umawiające się Strony powołują komitet złożony z ministrów Umawiających się Stron. Komitet ministrów podejmuje konieczne decyzje dotyczące wdrażania i stosowania niniejszej Konwencji. Decyzje komitetu ministrów są podejmowane przez Umawiające się Strony jednomyślnie.
2. Jako wsparcie komitetu ministrów, wspólna grupa robocza złożona z przedstawicieli Umawiających się Stron weryfikuje wdrażanie i interpretację niniejszej Konwencji oraz stwierdza, czy konieczne jest jej uzupełnienie lub rozwinięcie. Posiedzenia wspólnej grupy roboczej zwoływane są na wniosek jednej z Umawiających się Stron.

Artykuł 44
Porozumienia wykonawcze

Właściwe organy Umawiających się Stron mogą na podstawie i w ramach niniejszej Konwencji zawierać porozumienia służące jej administracyjnemu wdrożeniu.

Artykuł 45
Terytorialny zasięg obowiązywania

Postanowienia niniejszej Konwencji obowiązują na terytorium Umawiających się Stron. W przypadku Królestwa Niderlandów postanowienia niniejszej Konwencji obowiązują jedynie na jego terytorium europejskim. W przypadku Republiki Francuskiej postanowienia niniejszej Konwencji obowiązują jedynie na jej terytorium europejskim.

Artykuł 46
Koszty

Każda Umawiająca się Strona ponosi koszty, jakie jej instancje ponoszą w związku z wdrażaniem niniejszej Konwencji. W szczególnych przypadkach zainteresowane Umawiające się Strony mogą postanowić inaczej.

Artykuł 47
Związek z innymi umowami dwu- lub wielostronnymi

1. Postanowienia niniejszej Konwencji obowiązują jedynie w takim zakresie, w jakim są zgodne z prawem Unii Europejskiej. Jeżeli w przyszłości Unia Europejska wprowadzi uregulowania dotyczące zakresu objętego niniejszą Konwencją, to stosując odnośne postanowienia niniejszej Konwencji pierwszeństwo przyznaje się prawu Unii Europejskiej. Z uwagi na odnośne nowe uregulowania wynikające z prawa Unii Europejskiej Umawiające się Strony mogą modyfikować lub zmieniać postanowienia niniejszej Konwencji.

2. Niniejsza Konwencja nie ma wpływu na prawa i obowiązki określone w obowiązujących dwu- i wielostronnych umowach między Umawiającymi się Stronami. Umawiające się Strony samodzielnie decydują, czy we wzajemnych stosunkach będą stosować dwu- lub wielostronne umowy zawarte między Stronami Konwencji. W razie sprzeczności z prawami i obowiązkami wynikającymi z takich umów obowiązują postanowienia niniejszej Konwencji.

Artykuł 48

Ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie

Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Akty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia są składane u depozytariusza. Przy okazji składania aktu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia można złożyć oświadczenie dotyczące terytorialnego zasięgu obowiązywania Konwencji.

Artykuł 49

Depozytariusz

1. Depozytariuszem niniejszej Konwencji jest Rząd Republiki Federalnej Niemiec.
2. Depozytariusz bezzwłocznie informuje pozostałe Umawiające się Strony o ratyfikacjach, przyjęciach, zatwierdzeniach, przystąpieniach, zastrzeżeniach i wypowiedzeniach oraz o wszelkich innych oświadczeniach złożonych w związku z niniejszą Konwencją.
3. Depozytariusz odpowiada za zarejestrowanie niniejszej Konwencji w Sekretariacie Generalnym Organizacji Narodów Zjednoczonych zgodnie z art. 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 50
Wejście w życie

1. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie pomiędzy Umawiającymi się Stronami, które ją ratyfikowały, dziewięćdziesiąt dni od dnia, w którym został złożony drugi akt ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia. Wobec innych Umawiających się Stron niniejsza Konwencja wchodzi w życie dziewięćdziesiąt dni o dnia, w którym złożyły one swój akt ratyfikacji.
2. Depozytariusz informuje wszystkie Umawiające się Strony o dniu wejścia niniejszej Konwencji w życie.

Artykuł 51
Przystąpienie

1. Do niniejszej Konwencji mogą przystąpić wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej. Przystępujące państwa podlegają także wszystkim zawartym przed ich przystąpieniem porozumieniom wykonawczym mającym za podstawę art. 44 oraz innym porozumieniom związanym z niniejszą Konwencją.
2. Akty przystąpienia składa się u depozytariusza. W razie przystąpienia można przy okazji składania aktu przystąpienia złożyć oświadczenie dotyczące terytorialnego zasięgu obowiązywania Konwencji.
3. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie wobec przystępującego państwa dziewięćdziesiąt dni od dnia, w którym złożyło ono akt przystąpienia, a najwcześniej w dniu wejścia niniejszej Konwencji w życie zgodnie z art. 50.

Artykuł 52
Wypowiedzenie

1. Niniejsza Konwencja zostaje zawarta na czas nieokreślony.

2. Każda Umawiająca się Strona może w dowolnym czasie wypowiedzieć niniejszą Konwencję zgodnie z protokołem dyplomatycznym, składając u depozytariusza pisemne oświadczenie. Wypowiedzenie staje się skuteczne sześć miesięcy od dnia, w którym złożone zostało pisemne oświadczenie.

Sporządzono w Prüm dnia dwudziestego siódmego maja dwa tysiące piątego roku po jednym egzemplarzu w języku niemieckim, hiszpańskim, francuskim i niderlandzkim, z których to wersji każda jest autentyczna. Oryginał zostaje złożony w archiwum depozytariusza, który każdemu państwu podpisującemu Konwencję lub do niej przystępującemu przekazuje uwierzytelniony odpis oryginału Konwencji.

W imieniu Królestwa Belgii

W imieniu Republiki Federalnej Niemiec

W imieniu Królestwa Hiszpanii

W imieniu Republiki Francuskiej

W imieniu Wielkiego Księstwa Luksemburga

W imieniu Królestwa Niderlandów

W imieniu Republiki Austrii

Konwencja

w sprawie

intensywniejszej współpracy transgranicznej,

szczególnie w walce z terroryzmem, przestępczością transgraniczną i nielegalną migracją

Informacje, które zgodnie z art. 17 ust. 5 muszą znaleźć się w pisemnym powiadomieniu:

- (1) okres odkomenderowania, z którego wynika planowany okres pobytu;
- (2) dane lotu (w tym numer i czasy lotu);
- (3) liczba członków grupy pokładowej ochrony lotniczej;
- (4) pełne nazwisko i imię wszystkich członków z zaznaczeniem nazwiska i imienia dowódcy grupy;
- (5) numery paszportów;
- (6) marka, rodzaj i numer seryjny broni;
- (7) ilość i rodzaj amunicji;
- (8) sprzęt posiadany przez grupę do celów służbowych.

Konwencja

w sprawie

intensywniejszej współpracy transgranicznej,
szczególnie w walce z terroryzmem, przestępczością transgraniczną i nielegalną migracją

Broń, amunicja i sprzęt, których użycie jest dopuszczalne w myśl art. 28 ust. 2 zdanie pierwsze i drugie:

(1) w przypadku Królestwa Belgii:

- dopuszczalna broń palna i dopuszczalna amunicja;
- dopuszczalne ręczne miotacze gazu pieprzowego i dopuszczalne środki interwencyjne;
- dopuszczalny gaz łzawiący i dopuszczalne środki interwencyjne;

(2) w przypadku Republiki Federalnej Niemiec:

- dopuszczalna broń palna i dopuszczalna amunicja;

(3) w przypadku Królestwa Hiszpanii:

- dopuszczalna broń palna;
- dopuszczalna broń służąca ochronie jej użytkownika zgodnie z wytycznymi służbowymi oddziału policji uczestniczącego we wspólnej interwencji, pałki (lub pałki gumowe), miotacze gazu, gaz łzawiący i inne dopuszczalne środki interwencji;

- (4) w przypadku Republiki Francuskiej:
- broń służbowa i środki przymusu bezpośredniego dopuszczalne zgodnie z prawem krajowym;
- (5) w przypadku Wielkiego Księstwa Luksemburga:
- dopuszczalna broń palna i dopuszczalna amunicja;
  - dopuszczalne ręczne miotacze gazu pieprzowego i dopuszczalne środki interwencyjne;
  - dopuszczalny gaz łzawiący i dopuszczalne środki interwencyjne;
- (6) w przypadku Królestwa Niderlandów:
- dopuszczalna broń palna i dopuszczalna amunicja;
  - dopuszczalne ręczne miotacze gazu pieprzowego i dopuszczalne środki interwencyjne;
  - dopuszczalny gaz łzawiący i dopuszczalne środki interwencyjne;
- (7) w przypadku Republiki Austrii:
- dopuszczalna broń palna i dopuszczalna amunicja;
  - dopuszczalne ręczne miotacze gazu pieprzowego i dopuszczalne środki interwencyjne.

Wspólne oświadczenie

o współpracy między Królestwem Belgii, Republiką Federalną Niemiec,
Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Wielkim Księstwem Luksemburga,
Królestwem Niderlandów i Republiką Austrii
w ramach konwencji z dnia 27 maja 2005 r.
w sprawie intensywniejszej współpracy transgranicznej,
szczególnie w walce z terroryzmem, przestępczością transgraniczną i nielegalną migracją

I. Wszystkie Umawiające się Strony oświadczają wspólnie

- (1) w odniesieniu do art. 17 ust. 1 Konwencji, że brzmienie przywołanego postanowienia nie wpływa na stanowisko co do uprawnień państwa korzystających z usług agentów ani państwa, w którym zarejestrowany jest statek powietrzny, dotyczących obecności agentów pokładowej ochrony lotniczej;
- (2) w odniesieniu do art. 34 ust. 2 zdanie drugie, że:
  - a) warunki pozwalające dostarczać danych osobowych na podstawie rozdziału 7 konwencji, o ile dane te nie mają związku ze zautomatyzowanym przeszukiwaniem ani porównywaniem danych, są już zasadniczo spełnione w chwili podpisania konwencji;
  - b) warunki określone w rozdziale 7, które nie są jeszcze spełnione, zwłaszcza w dziedzinie zautomatyzowanego przeszukiwania lub porównywania danych, zostaną przez Umawiające się Strony spełnione możliwie szybko.

II. Królestwo Belgii oświadcza

- (1) w odniesieniu do Konwencji, że wszelkie informacje, których Belgia dostarcza na podstawie konwencji, mogą zostać wykorzystane jako materiał dowodowy przez otrzymującą je Umawiającą się Stronę jedynie za zgodą właściwych belgijskich organów sądowych;

- (2) w odniesieniu do art. 18, że:
- a) zanim agenci pokładowej ochrony lotniczej opuszczą statek powietrzny z bronią lub amunicją, o czym jest mowa w art. 18 ust. 2 pkt 1, każdorazowo zgodę wyrazić musi przedstawiciel belgijskiej inspekcji lotniczej;
  - b) podczas opuszczania statku powietrznego broń lub amunicję należy przekazać przedstawicielowi belgijskiej inspekcji lotniczej, który je dostarczy w zamkniętym pojemniku do miejsca ich przechowywania;
  - c) agentom pokładowej ochrony lotniczej nie wolno wynosić broni ani amunicji poza statek powietrzny;
- (3) w odniesieniu do art. 27 ust. 3, że stosowanie odnośnego postanowienia nie powoduje uszczerbku dla uprawnień organów sądowych.

III. Królestwo Hiszpanii oświadcza w odniesieniu do art. 45 zdanie pierwsze, że jego zdaniem do Konwencji mają zastosowanie uzgodnienia dotyczące władz Gibraltaru w ramach instrumentów UE i WE oraz odnośnych traktatów z dnia 19 kwietnia 2000 r., zgodnie z ich pkt 5.

IV. Republika Francuska oświadcza w odniesieniu do art. 9, że dostęp do krajowego systemu identyfikacji daktyloskopijnej (FAED), o którym to dostępie jest mowa w art. 9, zostaje przyznany na podstawie obowiązującego prawa krajowego po to, aby właściwym organom ułatwić wykrywanie i ustalanie tożsamości sprawców w związku z przestępstwami i innymi czynami karalnymi, ich odnośne czynności wstępne oraz ściganie czynów karalnych.

- V. Królestwo Niderlandów oświadcza w odniesieniu do art. 3 i 4, że według jego oczekiwań tryb postępowania w związku z art. 3 i 4 jest w obu przypadkach identyczny, a mianowicie Umawiające się Strony otrzymują dostęp do danych referencyjnych niderlandzkiego zbioru analiz DNA, o którym mowa w art. 2 ust. 2 Konwencji, oraz prawo do ich zautomatyzowanego przeszukiwania przez porównywanie własnych profili DNA z profilami DNA z niderlandzkiego zbioru analiz DNA, bez względu na to, czy chodzi o porównanie w indywidualnym przypadku.
- VI. Republika Austrii oświadcza w odniesieniu do art. 40 ust. 1, że ochrona sądowa ze strony austriackiej Komisji Ochrony Danych spełnia wymogi określone w art. 6 ust. 1 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka oraz wymogi dotyczące niezależnej instancji kontrolnej określone w art. 28 dyrektywy 95/46/WE i równocześnie spełnia wymogi przywołanego artykułu.
- VII. Republika Federalna Niemiec i Republika Austrii oświadczają w odniesieniu do art. 46 zdanie drugie, że w stosunkach między Republiką Federalną Niemiec i Republiką Austrii koszty ponoszone w związku z udzielaniem pomocy prawnej, o której mowa w art. 7, są pokrywane przez Umawiającą się Stronę wezwaną do udzielenia pomocy.

Prüm, dnia dwudziestego siódmego maja dwa tysiące piątego roku

Niniejsze oświadczenie zostaje podpisane w jednym egzemplarzu w języku niemieckim, hiszpańskim, francuskim, niderlandzkim i złożone wraz z Konwencją w archiwum Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Federalnej Niemiec, które przekaże uwierzytelniony odpis niniejszego oświadczenia każdemu sygnatariuszowi i przystępującemu państwu.

W imieniu Królestwa Belgii

W imieniu Republiki Federalnej Niemiec

W imieniu Królestwa Hiszpanii

W imieniu Republiki Francuskiej

W imieniu Wielkiego Księstwa Luksemburga

W imieniu Królestwa Niderlandów

W imieniu Republiki Austrii

=====